

navn videre ind i Schengenregistrene, og Danmark ville som ikkedeltagerland i Schengen ikke have den mindste indflydelse på, hvordan kontrolreglerne udformes. Det har vi nu.

Jeg vil ikke give Enhedslisten utak for at rejse denne forespørgsel. Jeg synes, det er udmærket. Jeg synes, det er godt, at den finder sted i Folketingssalen. Flere af os har været med i diskussioner, også offentlige diskussioner, i Danmarks Radio. Det synes jeg også er helt fint. Jeg er ikke ked af, at disse ting bliver debatteret, for det er vigtigt, at vi med denne kontrol af registrene gør os klart, hvad det er for en karakter, de har, og hvor effektiv kontrollen kan blive.

En anden del af debatten i forespørgslen i dag handler om proceduren i Folketingets udvalg. Og jeg kan bekræfte, som justitsministeren oplyste det, og som jeg også ville have oplyst det, hvis ministeren ikke havde fået sagt det, at jeg som formand for Retsudvalget i går havde et møde med justitsministeren. Der nu er lagt op til en ny procedure på dette område i de to berørte udvalg. Justitsministerens oplæg til en sådan ny procedure har nu cirkuleret som bilag i Retsudvalget i går, og jeg har sat det på dagsordenen til mødet i Retsudvalget på torsdag, sådan at jeg dér kan høre medlemmernes reaktion. Jeg har som medlem af udvalget allerede anmeldt et samråd til på næste torsdag, den 11. december, hvor vi tager hul på procedurespørgsmålet.

Om vi så har nået at få den fastlagt inden da eller vi gør det i forventning om, at sådan vil proceduren blive, er jo i den konkrete anledning underordnet. Og dér er jeg helt med på de muligheder, der byder sig for på den måde at få set, om vi kan forbedre proceduren, så den kommer til at ligge så tæt som overhovedet muligt på det, vi kender på andre EU-samarbejdsområder, selv om Schengenaftalen altså mere eller mindre falder udenfor.

For så vidt angår kontrollens karakter, synes jeg, vi befinder os i et næsten klassisk dilemma, for på den ene side tror jeg, vi alle sammen gerne vil være med til at bekæmpe international, organiseret kriminalitet så effektivt, som det kan lade sig gøre, og på den anden side er mange af os optaget – og med rette, synes jeg – af de demokratiske rettigheder, der må gælde, og de principper, der skal afbalancere en registrering og efterforskning. Der er også uskyldige, der kommer i klemme, og vi skal sikre os, at deres rettigheder ikke bliver gået for nær, og vi

skal også passe på, at de anklagedes rettigheder bliver fastholdt.

Og kontrollen med, om disse hensyn nu tages, og om registreringerne finder sted efter de regler, der skal gælde, ville jo være optimal, hvis vi overgav det hele til en supranational myndighed, som kunne gå ind på tværs af de nationale myndigheders mulige vrangvilje.

Det taler vi også om, når vi taler om, hvordan vi kan begrænse svindelen inden for EU: Skulle der være en overnational myndighed, som kunne trampe ind i de nationale myndigheders territorier og sagsområder og sige: Vi vil se jeres papirer, og vi vil gennemgå det hele, for vi har jer mistænkt for at deltage i det eller ikke være skrappe nok?

Dér er der nogle af os, der måske kunne fristes til at sige: Nå ja, hvis det gælder de andre lande, vil det søreme være godt, for der er nok for megen bestikkelse og mafiaindblanding og sådan noget. Men når det gælder kontrolmyndigheden over for de danske myndigheder, så er vi tilbageholdende, så vil vi ikke afgive den del af vores nationale suverænitæt, der i givet fald skulle til.

Derfor er det vores opfattelse i Det Radikale Venstre, at vi her har fundet en overordnet balance. Men der er masser af ting, der meget vel kan rettes, og vi opfatter det, som justitsministeren i dag har sagt fra talerstolen her, som et klart tilsagn om, at her vil den danske regering være meget på vagt og gøre, hvad den overhovedet kan for at få forbedret kontrollen på dette område.

Annette Just (FP):

Jeg vil starte med at takke Enhedslisten for, at den har stillet denne forespørgsel. Jeg tror, det er en af dem, der rent faktisk har været mest behov for at få foretaget her i salen. I særdeleshed efter at man har hørt ordførerne, må man erkende, at der var en hel del, som trængte til at blive luftet ud.

Men for at ingen på nogen måde skal være i tvivl, vil jeg starte med at sige, at Fremskridtspartiet går ind for samarbejde og i særdeleshed internationalt samarbejde, når det drejer sig om bekæmpelse af international kriminalitet. Selvfølgelig, hvem gør ikke det?

Det var heller ikke derfor, Fremskridtspartiet stemte imod Schengenaftalen. Næh, det var, fordi vi var bange. Vi var nervøse for, at vi ikke kunne få ordentlige svar om, hvordan man ville kontrollere det her. Vi var nervøse for, hvordan